

det ærede Medlem fra Odense (Halsted), i Virkeligheden at tale for os 6. Den ene Villighed er den anden værd: Nu vil jeg have Lov til at tale paa deres Vegne en Gang — det maa jeg jo nok, ikke sandt, uden at de 6 blive vrede paa mig. Det gælder for de 6, og formentlig ogsaa for de 14, at da vi stemte for Dagsordenen, var det en formel Afstemning. Det var ikke imod Finansloven, vi stemte, men det var den eneste Maade, hvorpaa vi kunde sige til Ministeriet, at hvad det saa ellers sad paa, saa sad det ikke paa vor Støtte. Men hvis Ministeriet Holstein var blevet siddende og havde fremlagt Finanslovsforslaget paa ny, saa havde vi bekæmpet Ministeriet efter Eyne. Det havde de 6 gjort, og de 14 formodentlig ogsaa, fordi deres Logik maatte sige dem, at havde de sagt A, maatte de ogsaa sige B, men i det Øjeblik, Ministeriet Holstein var kommet med Finansloven igen, havde vi selvfølgelig ikke indladt os paa anden Gang at standse den. Det ønsker jeg at sige. Vi vare tvungne af Forretningsordenen til at bruge den Fremgangsmaade, men selvfølgelig kunne vi ikke anerkende Nægtelse af Finansloven som Middel til at vælte et Ministerium, og vi ville heller aldrig bruge det Middel. Hvis Ministeriet ikke vil rette sig efter en Afstemning, nu vel, saa ville vi kæmpe imod Ministeriet, men blot ikke med Finanslovnægtelse som Middel. Jeg antager, at det ogsaa er de 14's inderste Mening, siden jeg i „Nationaltidende“ har læst lignende Betragtninger — og selv „Nationaltidende“ har undertiden rigtige Tanker.

Det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) har derefter talt om den almindelige Valgret og sat Skellet mellem de 14 og de 6 ved, om vi ville den almindelige Valgret eller ej. Dertil vil jeg sige, at det ærede Medlem er ikke ganske sand overfor sig selv og heller ikke ganske sand overfor . . . (Stemmer: De ere kun 13!) . . . Jeg siger 14, fordi 13 er et saa grimt Tal. Hvis det ærede Medlem fra Svendborg og hans Venner dermed mene, at vi skulle elske den almindelige Valgret i den Forstand, at den er en Fétisch for os, og at hver Gang, vi høre Ordet den almindelige Valgret, skulle vi ryste og bæve og sige, at den er det mest vidunderlige, der er til, den højeste aabenbarede Visdom, saa vil jeg dertil sige, at jeg tror heller ikke det ærede Medlem fra Svendborg har den Mening. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds

(Borgbjerg) har den. Ja, han har den selvfølgelig officielt, men at han har den i sit Hjerte, tror jeg ikke. Men hvis de Herrer mene dermed, at vi maa bruge og beholde den almindelige Valgret, blandt andet fordi der maaske kunde være Strid om, hvor høj Census egentlig skulde være, naar man skulde have en fornuftig Vælgerklasse — jeg antager, at en saadan Census ikke er funden; den skulde formodentlig være uendelig højt oppe —, saa bliver Sagen en anden. Men det væsentlige er, at jeg ikke er nogen Ven af, at den privilegerede Valgret har Magten, fordi den privilegerede Valgret nu en Gang er egenkærlig, og derfor maa vi have den almindelige Valgret med dens Fejl; men ikke som den eneste afgørende, ikke som den, der sidder inde med den højeste Visdom, altid vil alt vel, ikke er egoistisk osv. Nej, en saadan Tyrkertro paa den almindelige Valgret tør det ærede Medlem fra Svendborg ikke forlange hos os, og han har den heller ikke selv, thi det ærede Medlem har selv været ret langtude for den privilegerede Valgret til Amtsrådene, da vi behandlede den kommunale Valgret. Vil det ærede Medlem nu have den afskaffet, vil han lave Landstinget om til Junigrundlovens Landsting, eller hvad er Meningen? Er det ikke ganske farligt for det ærede Medlem, naar han stiller sig paa den Maade?

Jeg mener, at vi ogsaa ere Venner af den almindelige Valgret. Vi appellere til den, og vi tage frem for alt Konsekvensen. Jeg maa spørge det ærede Medlem fra Svendborg og de 14, om de virkelig tage den politiske Konsekvens af den almindelige Valgret. Den har nemlig en politisk Konsekvens, og denne Konsekvens ligger i Tallet. Jeg skal blot tage Tallet for København, som jeg har præsent, men de Herrer kunne for øvrigt tage hvilken som helst Kommune, de ville. Der er 94,000 Skatteydere i København. Af dem have kun 15 pCt. over 2,200 Kr. De have ganske vist over Halvdelen af den samlede Indtægt, men det er kun 15 pCt. af Skatteyderne, der have over 2,200 Kr. Følgen deraf er, at hvis Højre regner blot med de Folk, vi have i København, ligger Flertallet af Højres nuværende Vælgere mellem 1,200 og 1,500 Kr., altsaa Arbejdere og en meget bred Middelstand. Saa langt nede ligger Flertallet af Højres Vælgere, og for at faa absolut Flertal blandt Skatteyderne i København maa vi have flere Tusinde med af de Skatteydere, der have 1,200 Kr. om Aaret. Men hvad er den politiske Konsekvens, den Konsekvens, som man maa